

— man kunde for den Sags Skyld ogsaa sige andre Ejendomme, men navnlig de store Ejendomme — paa Landet til Skade for de mindre Ejendomme som den, der her er Tale om, eftersom det ærede Medlem stadig har argumenteret her ud fra den Betragtning, at den Skat, der ligger, skal blive ved at ligge, navnlig her i København, fordi den ligger som en Prioritet, og den har man altsaa regnet med, saa der ikke er nogen Grund til at eftergive den. Med hvilken Begrundelse vil det ærede Medlem saa ikke blot eftergive noget af Skatten, men vælte det Beløb, der eftergives, over paa fuldkommen sagesløse Mennesker?

Jeg beklager meget, at hverken Venstre eller det konservative Folkeparti har været at formaa til at gaa ind paa den Tanke, at man ikke fremtidig skulde beskatte den nødtørftige Bolig. For det konservative Folkepartis Vedkommende synes jeg i hvert Fald ikke, det kan være principielle Vanskeligheder, der hindrer det i at gaa med dertil. Det Fradrag for Ejendomme, som vi foreslaar, paa 12 000 Kr. pr. Bolig i Bygninger, tilvejebragte i den dyre Tid, forekommer det mig, at det konservative Folkeparti ogsaa efter den Betragtningmaade, det ærede Medlem Hr. Fibiger har anlagt, meget vel kunde gaa med til, men det vil de nu ikke, man vil fortsat holde paa, at selv om en Ejendom er tilvejebragt med Støtte af det offentlige og under saadanne Vilkaar, at der kan være Udsigt til, at baade det offentlige og den private, der har ladet Bygningen opføre, taber en Del af Pengene, skal denne Ejendom alligevel gøres dyrere derved, at man giver den en særlig Beskatning. Jeg kan ikke se, at der er noget rimeligt i dette. Det eneste Lyspunkt ser jeg deri, at man har sagt, at dersom man skulde ind paa en Lettelse af Byrden for de paagældende Boligers Besiddere eller Brugere, skulde denne Lettelse hidføres ved særlig Lov. Jeg betragter nu ikke dette som noget Tilsagn; men paa den anden Side dog som en Erkendelse af, at man mener, der kunde være nogen Rimelighed i at tage hele Spørgsmaalet op til Drøftelse.

Vi faar nu se, om der bliver Mulighed for senere at faa noget ud af det, hvis ikke det bliver muligt at gennemføre Lovforslaget i det andet høje Ting saaledes, som det foreligger her. Jeg maa bestemt have, at naar man foretager en objektiv, uhildet Sammenligning mellem den gældende Beskatning af fast Ejendom, baade i Hovedstaden, i Købstæderne og ude i Landkommunerne, og den Beskatning, der bliver

iværksat efter dette Lovforslag, vil der være god Grund til at sige, at Lovforslaget indfører en bedre, en retfærdigere og rimeligere Fordeling af Skattebyrderne end den, der nu findes. Derimod er der, synes jeg, ingen Rimelighed i at hidse sig selv op til den Modstand, der ydes ud fra den Betragtning, at dersom man har gennemført dette Lovforslag, saa har man givet, om jeg saa maa sige, frit Løb gennem Slusen, saa kan man vente i Løbet af kortere eller længere Tid, at Problemet: eneste Skat, vil komme paa Dagsordenen. Det tror jeg nu ikke paa. Personlig vil jeg absolut være imod et Forslag om at lægge alle Skatter over paa Jorden. Jeg tror slet ikke, det er muligt at gennemføre det, og jeg vilde heller ikke anse det for at være retfærdigt. Hvad man kunde finde paa at gennemføre i et fuldstændigt nyt Samfund, hvis man kunde tænke sig, at et saadant kunde grundes, er en Sag for sig, men at det skulde være muligt i et Samfund som vort efterhaanden at stryge alle Skatter, baade de direkte og de indirekte, for derefter at lægge dem over paa Jorden alene, anser jeg for at være fuldkommen Utopi. Det er muligt, at man efter nogle Aars Forløb, efter 14—15—16 Aars Forløb, naar dette Lovforslag kommer til at virke helt ud, vil tage under Overvejelse at forhøje Grundskatterne, men den Tid den Sorg! Hvis det konservative Folkeparti har Ret i den Opfattelse, at deres Standpunkt absolut er det eneste rigtige, vil det formentlig ogsaa bryde sig Vej og sejre, saaledes at det bliver muligt at forhindre den Plyndring, som Partiet allerede nu øjner Muligheden af. Jeg tror imidlertid ikke paa den. Jeg vil paa den anden Side ikke sige, at der ikke kan blive Tale om en Forøgelse af Ejendomsskatterne, men det kan der saamænd, uanset om dette Lovforslag bliver gennemført eller ikke; Forøgelsen vil da blot ske paa et uretfærdigere Grundlag, end den nu kan komme til at ske paa.

Jeg kan derfor anbefale dette Lovforslag, og det er mit Haab, at den Uenighed, der endnu er imellem Venstre og de to Partier, der har sluttet sig til Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget, maa fjernes i det andet høje Ting, og at vi under en eller anden Form maa kunne finde Vej frem til at faa Lovforslaget endeligt vedtaget. Jeg tror da, at vi vil opleve, at der meget hurtigt vil skabes Ro om den Sag. Den egner sig absolut ikke til fortsat at være Diskussionsemne, i alt Fald ikke paa det Grundlag, der nu er opstillet. Lovforslaget er et retfærdigt og godt Forslag, og vi faar langt